

سفیر آلمان بی سر و صدا به ایران برگشت

اخبار رسیده حاکیست که پوتسل، سفیر آلمان از چند روز پیش بدون سر و صدا به محل کار خود در تهران بازگشته و کارهای خود را از سر گرفته است.
#۴۷

به گزارش سایت خبری پرسون، ۷ آبان ماه جمشید شارمهد سرکرده گروهک انجمن پادشاهی معروف به تندر که سابقه اقدامات تروریستی در داخل ایران را داشت در زندان فوت کرد. این موضوع را آقای جهانگیر سخنگوی قوه قضائیه اعلام کرد.

بعد از فوت جمشید شارمهد از آنجاکه وی تابعیت آلمانی داشت، مارکوس پوتسل سفیر آلمان در تهران ۹ آبان ماه تهران را به نشانه اعتراض ترک کرد.

با این وجود اخبار رسیده به حاکیست که پوتسل، سفیر آلمان از چند روز پیش بدون سر و صدا به محل کار خود در تهران بازگشته و کارهای خود را از سر گرفته است. با این وجود، این سفارتخانه و رسانه‌های ضدایران که خروج او را پر سر و صدا بازتاب داده بودند، بازگشت او را پوشش رسانه‌ای نداده اند.

البته این اولین بار نیست که سفیر آلمان از کشور می‌رود و بعد از مدتی بازمی‌گردد بلکه یک بار در اواسط دهه هفتاد هم این اتفاق رقم خورد.

۲۶ شهریور ۱۳۷۱ در پی حمله مسلحانه در رستورانی به نام میکونوس در برلین آلمان، صادق شرفکندی سرکرده گروهک تروریستی دموکرات کردستان به همراه سه نفر دیگر به قتل می‌رسند و تعدادی دیگر زخمی می‌شوند؛ در این حادثه دولت آلمان انگشت اتهام را به سمت جمهوری اسلامی نشانه می‌رود و با برپایی دادگاه صوری تلاش می‌کند تا جمهوری اسلامی را مقصر جلوه دهد.

در این دادگاه یک تاجر ایرانی به نام کاظم دارابی به همراه ۴ تبعه لبنانی را به ادعای دست داشتن در این حمله محاکمه کردند که کاظم دارابی به حبس ابد متهم شد، اما در سال ۱۳۸۶ به ایران بازگشت.

دادگاه نمایشی میکونوس حدود ۵ سال به طول انجامید و در فروردین سال ۷۶ و بعد از صدور حکم برای متهمان، کشورهای اروپایی در یک کار مشترک اقدام به فراخواندن سفرای خود از تهران کردند که حرکتی عجیب و البته نادر در تاریخ دیپلماسی به شمار می‌رفت.

در آن زمان موضع برخاسته از عزت و اقتدار رهبر انقلاب حائز اهمیت بود چراکه ایشان دستور دادند تا سفیر آلمان به عنوان آخر سفیر فراخوانده شده از سمت کشورهای اروپایی به ایران برگردد و در سخنرانی که چند روز بعد از حکم دادگاه در تاریخ ۱۰ اردیبهشت ۷۶ داشتند فرمودند: «در مرحله اول، سفیر آلمان را فعلاً تا مدتی نباید راه بدهد که به ایران بیاید. بقیه هم که می‌خواهند به عنوان یک حرکت به اصطلاح آشتی‌‏ جویانه برگردند، مانعی ندارد. خودشان رفته‏ اند، خودشان هم برمی‌گردند. دیدند که رفتن‌شان هیچ اهمیتی ندارد. اینها می‌خواهند برگردند، مانعی ندارد؛ اما در رفتن سفرای ایران به کشورهای آنها، هیچ عجله‏ ای نباید بشود. باید سر صبر و فرصت ببینند چه چیزی مصلحت است؛ هر چه که عزت اسلامی اقتضا می‌کند - همان‌طور که همیشه گفته‏ ایم - همان گونه عمل کنند.»

موضع عاقلانه و منطقی جمهوری اسلامی موجب شد تا دولت‌های اروپایی پس از مدتی (۱۰ ماه بعد) با پی بردن به بی‌ثمری و غیر منطقی بودن این حرکت چمدان‌ها را ببندند و به ایران بازگردند و سفیر آلمان بعنوان سفیر آخرین کشور اروپایی به ایران بازگشت.